

DET KONGELIGE TEATER

DEN
FORNEMSTE
CHOCOLADE

Toms
GULD BARRE
FLØDECHOCOLADE

Toms
GULD BARRE
LET BITTER CHOCOLADE

Toms
GULD BARRE
HURT CHOCOLADE

Program

SÆSON 1953-54

Toms
EUROPAS MEST MODERNE CHOKOLADEFABRIK

KUNSTAUKTIONER

Arne Bruun Rasmussen

Bredgade 33

PROGRAM

Nr. 4 Sæson 1953-54 Redaktion: Professor, dr. phil. Torben Krøgh

Tekstbidrag:

Haagen Falkenfleth: Anna Bloch

Robert Neiiendam: Augusta Blad

Paul V. Rubow: Hamlet

Det dufter af gran,
det glimter af lys
og luften er varm
af forventning... og gaven
— det skal være noget,
som er valgt med kræsen smag
som en hyldest til én,
man beundrer
— holder af...

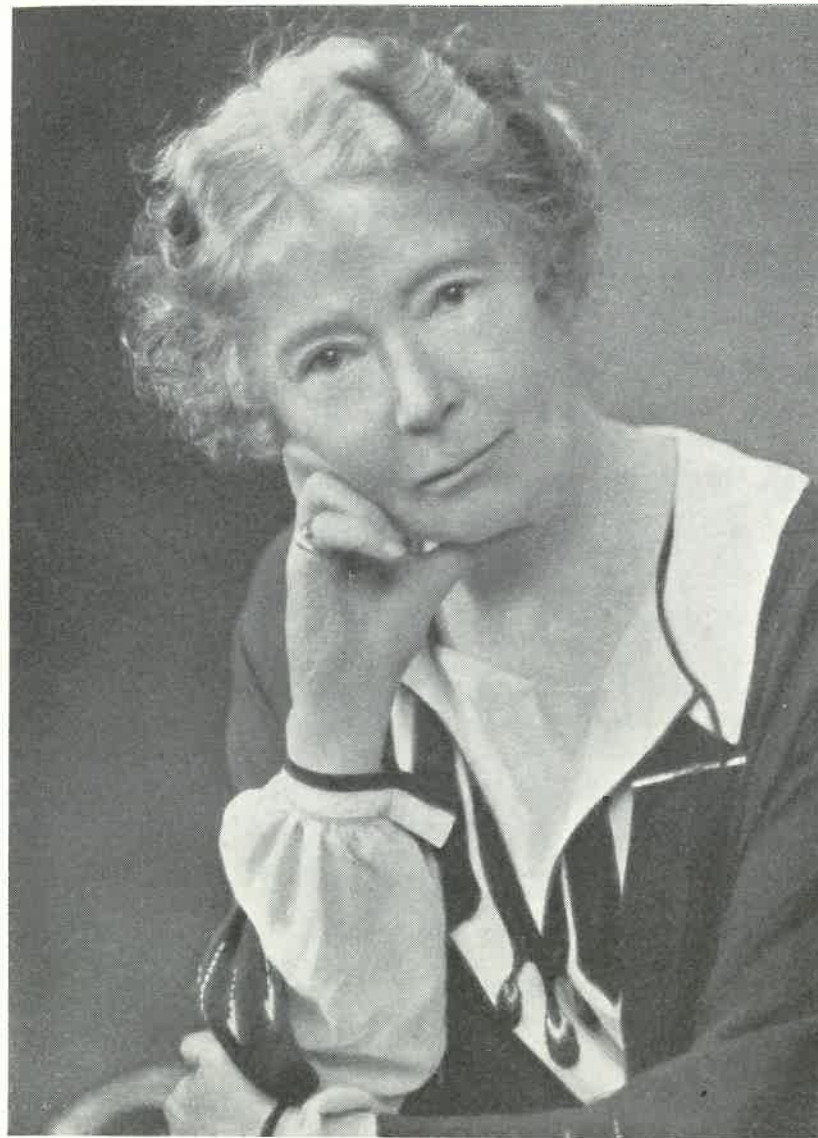
Giv Elizabeth Arden i julegave
— så giver De en
gave over al forventning!

Elizabeth Arden

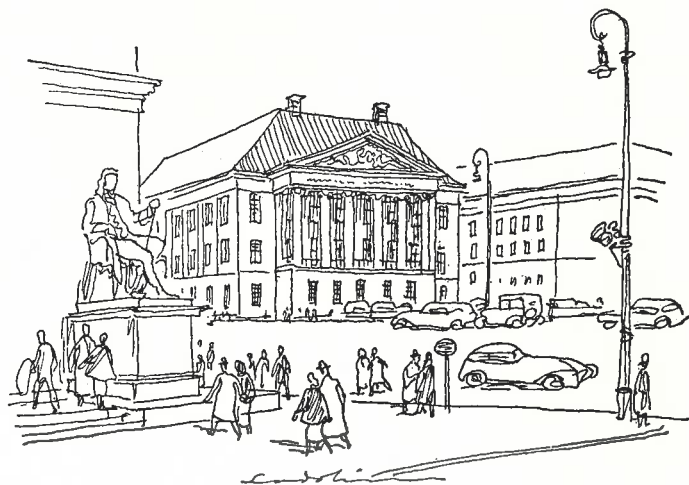
PARIS

LONDON

NEW YORK

Anna Bloch

HANDELSBANKEN

Hovedsæde Holmens Kanal 2

34 afdelinger over hele byen

Anna Bloch

1868 — 1953

Det var med oprigtig Sorg, Flaget paa Det kongelige Teater blev hejst paa halv Stang den 25. November — og efterhaanden som det rygtedes ud over Byen, at det var Skuespillerinden, Professorinde *Anna Bloch*, der var død, blev mange grebet af det vemodige Indtryk, det altid gør, naar en Kunstnersjæl udslukkes, og især naar det gælder en saa brændende og fuldtro Kunstens Tjenerinde som i dette Tilfælde.

Som Frøken Anna Lindemann, en purung Lægedatter fra Horsens, der havde været flittig Teatergænger i sin Fødeby, dukkede hun pludselig op paa Det kgl. Teater, ledsaget af sin Far, og spurgte, om hun maatte faa Lov at aflægge en Prøve.

Tilladelsen blev givet, og efter den tilhørte hun fra 1885-1918, og senere i en Periode fra 1922-25, Det kgl. Teater.

Hendes Indsats blev af stor Betydning, fordi hun allerede som purung viste sig at være særpræget, begavet, talentfuld og ivrig — en Personlighed, som arbejdede paa højst forskellige Opgaver med Jernflid. Sit Gennembrud, der blev en uforglemmelig Sejr, fik hun som Trine Rar i Heibergs Vaudeville „Aprilsnarrene“. Hun spillede den lille Pige realistisk.

Hendes Bysbarn, Herman Bang, skrev, at det var hende, der opdagede og levendegjorde „Den kvindelige Lømmelalder“ — og gjorde det med saa gratiøs Naturlighed, at det aldrig kunde saare, men kun more.

Ret højt oppe i Aarene kunde Anna Bloch vedblive at illudere i de unge Roller, og bestandig var hun sin Kunst tro. Hun vil mindes af Scenens Folk som et i mange Henseender lysende Eksempel, og af dem, der kendte hende paa nært Hold, som en rørende, trofast Personlighed — et Forbillede i Retning af Pligttroskab, naar det gjaldt Teatret, som var hendes *andet*, eller maaske snarere *rette* Hjem.

Og dog! Med dets Malerier og Kobberstik, og med hendes Samlinger af Kunstsager, især Dyrefigurer, var Hjemmet hende helligt — allermest paa Grund af Minderne.

Haagen Falkenfleth

Siden 1812

A/S HANNIBAL SANDER

FARVERI OG KEMISK TØJRENSNING

Telefon Central 605

Kgl. Hofleverandør

Augusta Blad

Augusta Blad

1871 — 1953

Augusta Blads bortgang kalder et minde frem fra 1898, da hun hvidklædt og rank, skøn at se på, med sin dybe, sonore stemme bragte Henrik Ibsen Holger Drachmanns hyldest fra Dagmarteatrets scene foran opførelsen af „Brand“, som den hvide mester i fremmedlogen aldrig før havde set. Ingen kunne sige de digterord saa klangfuldt som hun. Der var et historisk vingesus fra Oehlenschlägers poesi over det øjeblik.

Hendes linje i dansk teaterhistorie strakte sig tilbage til Eline Heger, Oehlenschlägers ungdomssværmeri, og til Anna Nielsen, fru Heibergs rivalinde, den granvoksne, væne mø med folkevisens tone over sin slanke skikkelse. Hendes erotik var ikke urovækkende og farlig, men ædel og hengiven; hun var sin bejler tro.

Blandt hendes mange roller danner Miss Harriet i „Tordenskjold“ et centralt billede af hendes evne: Hun var yndigt smilende i billed-scenen, hvor hun ramte den uskyldige erotik i stemning og tone, og da hun bredte Dannebrog over den faldne helt, skete det med den hengivelse, ingen kan lære, men som hos Augusta Blad var adlet af kærlighed til Schillers, Oehlenschlägers og Drachmanns digtning.

Men også typer fra sin egen tid kunne hun levendegøre, blege, dydsirede, bittersøde og resignerende kvinder. Hun ramte disse karakterer lige i centrum, også når der stilledes krav om lune. Den teaterleder, som forstod hende bedst, professor Riis-Knudsen, Dagmarteatrets direktør, skrev engang: „En Lykke er det, at det danske Teater blandt sine første Kræfter endnu har nogle, for hvem Kunsten er den høje, hellige Gudinde . . . stille Folk, som skyer al Hurlumhej og Reklame og gaar deres Vej roligt og støt og ikke blot ved deres Talent, men overhovedet ved deres Færd, kaster Glans over Skuepladsen.“

Augusta Blad var en af dem.

December 1953.

Robert Neiiendam

Chiquita

**- verdens
mindste roll-on**

Ja - Chiquita er virkelig
et lille vidunder
i lastex med nylon.
Den vejer
næsten ingenting,
og De kan med lethed
have den
i Deres hule hånd,
- så lille er den.

Kanter's

— former den nye linie.

SIGURD ELKJÆR
ELSE MARIE

Årets danske roman oplæst i radioen af
INGEBORG BRAMS

hft. kr. 8,75, indb. 18,75

DET DANSKE FORLAG

Skolebørn hylder Holberg på hans fødselsdag

Elisabeth Schwarzkopf

på

COLUMBIA

Et lille udpluk fra hendes store repertoire

"78"-PLADER

Julesange:	O du fröhliche, o du selige	LD4
	Silent night (Glade jul)	
W. A. Mozart:	Warnung (Männer suchen stets zu naschen)	LD 2
	Der Zauberer	
G. Puccini:	Butterflys arie: „Un bel di vedremo”	LX1370
	Violettas arie af „La Traviata”: „Addio del passato”	
F. Schubert:	Die Forelle – Seligkeit	LB 77

LONG PLAYING "33 1/3"

SCHUBERT-KONCERT

akkompagneret af *Edwin Fischer*

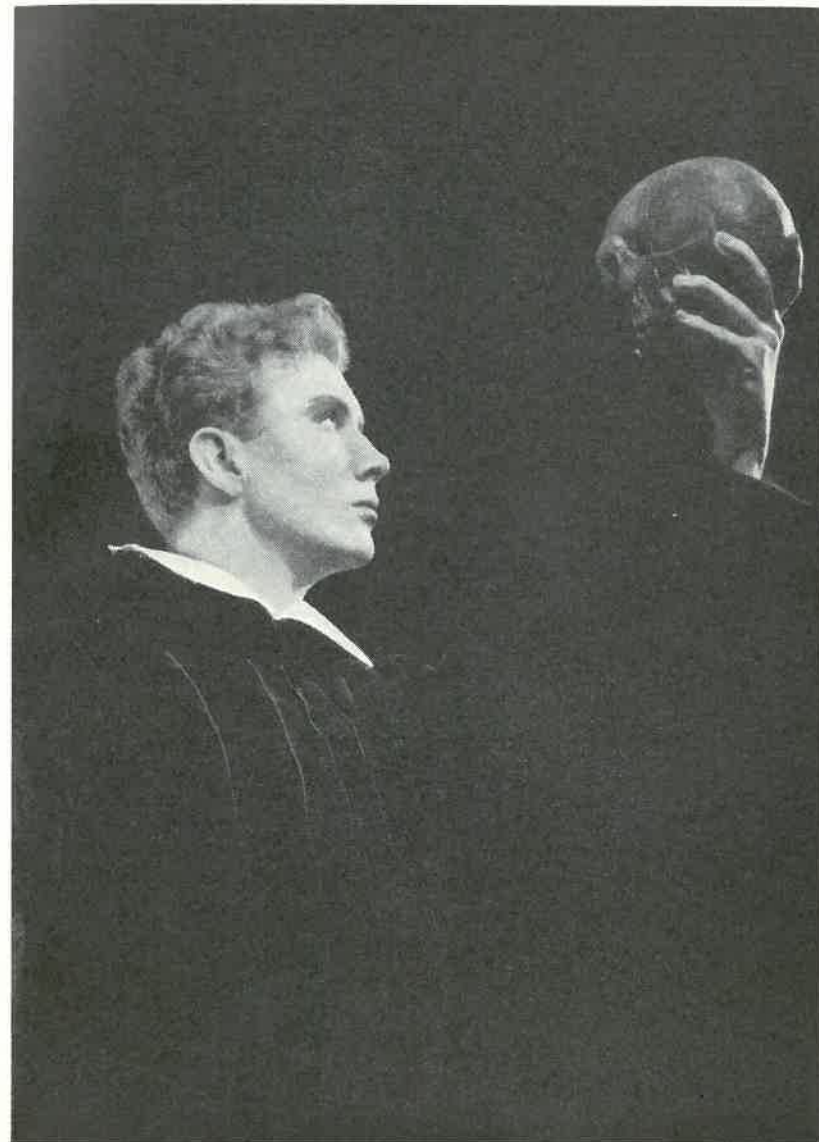
An die Musik – Im Frühling – Wehmut – Ganymed – Das Lied
im Grünen – Gretchen am Spinnrad – Nähe des Geliebten –
Die junge Nonne – An Sylvia – Auf dem Wasser zu singen –
Nachtviolen – Der Musensohn

33 CX 1040

COLUMBIA

SKANDINAVISK GRAMMOPHON AKTIESELSKAB
København - Valby

Jørgen Reenberg som Hamlet i „Hamlet“

Jules Romain's DE GODE VILJER

Da første bind af DE GODE VILJER udkom i august 1941, skrev Frederik Schyberg:

„Jules Romain's' litterære stovværk, hvis fuldførelse han har forberedt gennem en menneskealder — og mod hvis særlige samfunds- og menneskeskildring hele hans tidligere produktion peger hen — er af så høj en kunstnerisk rang, men tillige af en så omspændende kulturel forståelse, at det er tvivlsomt, om der i vor tid er skrevet nogen bog, der fortæller mere om vor tids Frankrig, — og om det Europa, hvori vi alle har vore skæbnesvangre forudsætninger.“

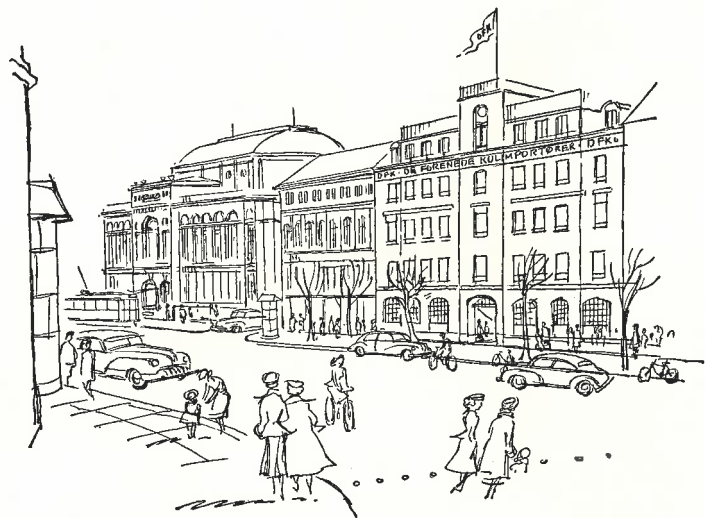
Det sidste bind af DE GODE VILJER, bind 27, udkommer i begyndelsen af december måned, og hermed vil det største samlede oversættelsesarbejde, der nogensinde er udsendt i Danmark, være afsluttet.

I handelen foreligger endnu bind 6, bind 8, 9 og 10 til en pris af kr. 3,00 hft. og kr. 7,50 indb. pr. bind, samt bind 11-27 til en samlet pris af kr. 215,00 hft. og kr. 412,50 indb.

Schønberg

Ingeborg Brans som Ophelia og Poul Reumert som Polonius i „Hamlet“

DE FORENEDE KULIMPORTØRER

HOLMENS KANAL 5

(Ved Siden af Det kgl. Teater)

C. 211

KUL KOKS CINDERS

Vi leverer overalt i Partier fra 10 hl og opefter.

OLIEFYRING

Vi kan være Dem behjælpelig med alt vedrørende
Anskaffelse af Oliefy.

— Vi har prima *Caltex*

BRÆNDSSELØIER

til Villaer, Ejendomme, Industri og Bagerier.

Poul Reichhardt som Kong Claudius og Else Højgaard som Dronning Gertrud
i „Hamlet“

A. MICHELSEN

KGL. HOF. OG ORDENSJUVELERER
BREDGADE 11 CENTRAL 220

Benyt pausen til at bese vor udstillingsmontre i foyer'en

Albert Herring

1. akt, 1. scene.

Handlingen udspilles i Loxford, en lille landsby mellem Ipswich og Aldeburgh i East Suffolk. Scenen er et værelse hos en af de mest prominente personligheder på egnen, Lady Billows, en selvrådig dame, der er ligeså ivrig efter at belønne dygtighed som på vagt overfor umoralitet, særlig hos den ugifte ungdom. Hun har fået den idé at ville genindføre den gamle majdags festlighed i Loxford, og samler en komité, der skal være hende behjælpelig med at vælge en ung pige, der er værdig til at blive majdronning. Hun udlover fem og tyve guineas som pris for dyden og sender sin husholderske, Florence, af sted, for at hun af byens sladder kan opsnuse lidt om, hvem der er emne til at blive majdronning. Men ak, ved det endelige komitémøde viser det sig, at ingen i hele landsbyen er værdig til udnævnelsen. Situationen reddes af overbetjenten, der fremfører følgende forslag: Når det ikke er muligt at fremskaffe en majdronning — hvorfor så ikke vælge en majkonge? Hvorfor så ikke tage Albert Herring? Hans rygte er uden plet og lyde, han er oven i købet kendt for at være sky og bange for piger. Præsten støtter hans forslag: Hvorfor skal dyden særlig være forbeholdt det svage køn? Lady Billows griber lejligheden til at tugte de utilgivelige piger i Loxford, og hele komitéen begiver sig af sted for at meddele Albert Herring og hans moder udnævnelsen.

Efter et mellemspil, der skildrer landsbybørnene, følger

1. akt, 2. scene.

Albert Herring står bag disken i sin moders grøntforretning, der ligger dør om dør med slagterens butik i „Lille Stræde“. Det er morgen, og slagtersvenden Sid kommer ind for at få sig en lille passiar. Lidt efter slutter Nancy sig til dem. Hun er Sids kæreste, og hendes og Sids flirt virker højst utiltalende på Albert, han ser hellere deres hæl end deres tå. Endnu mere ubehagelig til mode bliver han, da Florence ankommer som forløber for komitéen, han protesterer kraftigt mod at blive kronet til majkonge. Men som den uselvstændige „mors dreng“ han er, overtales han af moderen, der er svag for de fem og tyve guineas, der følger med udnævnelsen.

2. akt, 1. scene.

Det er majdag. Nancy og Sid er i færd med at ordne majgildet i et telt i præstegårdshaven, mens alle andre i landsbyen overværer Alberts kroning til majkonge i sognekirken. Sid overtaler Nancy til at hjælpe ham med en lille spøg: mens de fylder alle de andre glas med limonade, hælder de en større dosis rom i Alberts. Miss Wordsworth holder generalprøve på den hymne, hun har skrevet i dagens anledning, da gæsterne begynder at ankomme — sidst af dem alle Albert, iført et hvidt sæt tøj bærende en orangeblomsterkrans om hatten.

DET KONGELIGE TEATERS GÆSTESPIL

ALBERT HERRING

Komisk opera i 3 akter (1. og 2. akt i 2 afdelinger) af Benjamin Britten
 Teksten af Eric Crozier frit efter Guy de Maupassant oversat af Holger Bech
 Iscenesættelse: Poul Kanneworff
 Den musikalske ledelse: John Frandsen

Personerne:

Lady Billows	<i>Lilian Weber Hansen</i>	Albert Herring fra	
Florence, hendes husholderske	<i>Ingeborg Steffensen</i>	grøntforretningen	<i>Einar Kristjansson</i>
Miss Wordsworth, lærerinde	<i>Ruth Guldbæk</i>	Nancy fra bagerforretningen	<i>Else Margrethe Jeppesen</i>
Mr. Gedge, sognepræst	<i>Holger Byrding</i>	Mrs. Herring, Alberts moder	<i>Else Brems</i>
Mr. Upfold, borgmester	<i>Poul Wiedemann</i>	Emmie Spashett {	<i>Kirsten Hermansen</i>
Budd, overbetjent	<i>Niels Bondo</i>	Cissie Woodger { uvrerne unger ... {	<i>Anne Sophie Olsen</i>
Sid, slagtersvend	<i>Niels Møller</i>	Harold Wood }	<i>Benny Poulsen</i>

1. akt, 1. afd. Hos Lady Billows

2. afd. Mrs. Herrings grøntforretning

2. akt, 1. afd. Et telt i præstegårdshaven 1. maj

2. afd. Mrs. Herrings grøntforretning samme aften

3. akt. Mrs. Herrings grøntforretning næste dag

Tiden: april-maj 1900

Dekorationerne: Poul Kanneworff

Længste ophold efter 1. akt

Følgende medlemmer af det kgl. Kapel medvirker:

Violin I *Julius Koppel*
 Violin II *Bela Detreköy*
 Viola *Ludvig Gunder*
 Violoncel *Otto Lützhöft*
 Kontrabas *Villiam Svendborg*

Fløjte } *Preben Rasmussen*
 Basfløjte }
 Oboe *Ervin Jacobsen*
 Clarinet *Stig Heinesen*
 Basclarinet *Hilmar Nielsen*

Fagot *Kjell Roikjer*
 Horn *Bjarne Lüders*
 Janitschar *Arne Ryming*
 Harpe *Inga Graae*

Efter et mellemspil, der skildrer majdag-festen og slutter med en nocturne, følger

2. akt, 2. scene.

Sent om aftenen kommer Albert hjem i „løftet stemning“. Hans mor er på besøg hos sin søster, og Albert kan uforstyrret fordybe sig i indtryk fra den pragtfulde fest, da han afbrydes af Sid og Nancy, der er ude at gå tur sammen. De standser ved lygtepælen udenfor, griner ved det komiske syn af Albert i sit hvide tøj, men glemmer ham snart for at flirte med hinanden, og hvad de siger får Albert til næsten at stivne i rædsel. Da de er gået, samler hans ophidselse, forlegenhed og harme sig i et vildt ønske om at flygte fra det hele. Omsider bliver han enig med sig selv om, at han vil nyde i det mindste een nats frihed, og forsvinder ud i byens mulm og mørke. Moderen kommer hjem, låser sig ind og går træt i seng i den tro, at Albert forlængst er faldet i søvn.

3. akt.

Dagen efter opskræmmes hele byen, da Alberts mor fortæller, at majkongen er forsvundet. Hun er fuldstændig fortvivlet over at have mistet sin dreng. Al forretning standser, der anstilles eftersøgninger i stadig større omkredse i enen, og det vælter ind med rygte. Ængstelsen bliver til frygtelig vished, da en højtidelig procession ankommer til grøntforretningen med vraget af Alberts orangeblomsterkrans, som han bar ved kroningen til majkonge. Den er fundet på Ipswich-landevejen, knust af en arbejdskærrer. Alle forenes i en klagesang omkring blomsterkransen, da sangen pludselig afbrydes ved, at Albert selv træder ind, snavset, uordentlig og trodsig. Hans redegørelse for nattens forløb er forfærdende. Han har begået de frygteligste udskjelser — men han har lært, hvad uafhængighed er værd, og kan som et ordentlig mandfolk stå på egne ben i fremtiden.

Central 9316

Han får overrakt blomster, hvorpå man sætter sig til bords. Der holdes taler og ødsles med bifald. Pungen med de 25 guineas suppleret med en bankbog indeholdende 5 pund sterling og en boggave, „Martyrernes levned“, udleveres til Albert, og alle forenes om at udbringe en skål for ham som majkonge. Albert skyller intetanende blandingen af rom og limonade i sig. Det smagte ham åbenbart godt, for han beder om mere limonade, men får i det samme til stor forfærdelse for de tilstedeværende en frygtelig hikke. Et gammelt husråd bringer ham på ret køl igen, og festmåltidet kan begynde.

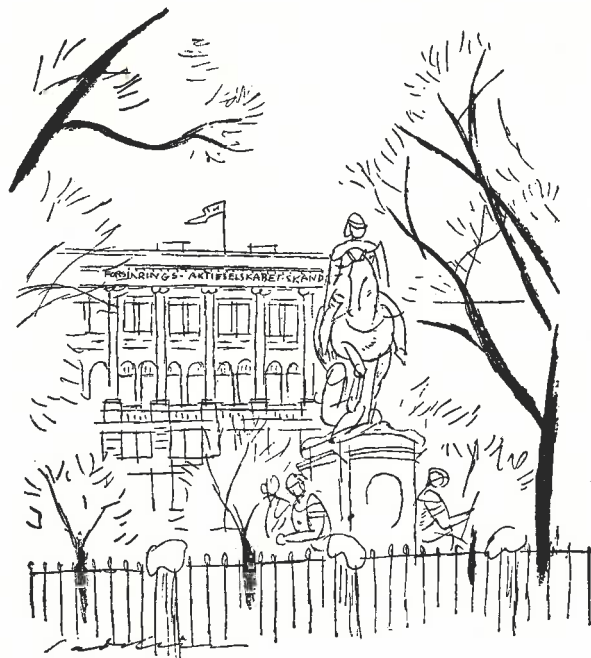
Efter et mellemspil, der skildrer majdag-festen og slutter med en nocturne, følger

2. akt, 2. scene.

Sent om aftenen kommer Albert hjem i „løftet stemning“. Hans mor er på besøg hos sin søster, og Albert kan uforstyrret fordybe sig i indtryk fra den pragtfulde fest, da han afbrydes af Sid og Nancy, der er ude at gå tur sammen. De standser ved lygtepælen udenfor, griner ved det komiske syn af Albert i sit hvide tøj, men glemmer ham snart for at flirte med hinanden, og hvad de siger får Albert til næsten at stivne i rædsel. Da de er gået, samler hans ophidselse, forlegenhed og harme sig i et vildt ønske om at flygte fra det hele. Omsider bliver han enig med sig selv om, at han vil nyde i det mindste een nats frihed, og forsvinder ud i byens mulm og mørke. Moderen kommer hjem, låser sig ind og går træt i seng i den tro, at Albert forlængst er faldet i søvn.

3. akt.

Dagen efter opskræmmes hele byen, da Alberts mor fortæller, at majkongen er forsvundet. Hun er fuldstændig fortvivlet over at have mistet sin dreng. Al forretning standser, der anstilles eftersøgninger i stadig større omkredse i egnen, og det vælter ind med rygter. Ængstelsen bliver til frygtelig vished, da en højtidelig procession ankommer til grøntforretningen med vraget af Alberts orangeblomsterkrans, som han bar ved kroningen til majkonge. Den er fundet på Ipswich-landevejen, knust af en arbejdskærre. Alle forenes i en klagesang omkring blomsterkransen, da sangen pludselig afbrydes ved, at Albert selv træder ind, snavset, uordentlig og trodsig. Hans redegørelse for nattens forløb er forfærdende. Han har begået de frygteligste udskejelser — men han har lært, hvad uafhængighed er værd, og kan som et ordentlig mandfolk stå på egne ben i fremtiden.

FORSIKRINGS-AKTIESELSKABET

"SKANDINAVIA"

Kongens Nytorv 6

Central 9316

Fra Holberg til Soya...

Taler man om dansk humor, er Holberg, Gustav Wied og Storm P. selvskrevne navne, men hvorfor kun dem? Danskernes naturlige sans for humor og lune er værdifulde egenskaber, der har fået udtryk hos en lang række forfattere, der netop inden for humoren har ydet det ypperste i dansk fortællekunst.

„Humor i Danmark“ er en strålende, fornøjelig samling af det morsomste 40 berømte, danske forfattere har skrevet gennem tiderne. Fortællingerne er ordnet i baglæns kronologi, således at man fra vor tids humorister glider umærkeligt tilbage til vore kendteste klassikere. Navne som Finn Søborg, Hans Scherfig, Soya, Nis Petersen, Knud Sønderby, Storm P., Gustav Wied, Johs. V. Jensen, Herman Bang, Holger Drachmann, H. C. Andersen, Baggesen, Wessel og Ludvig Holberg ikke at forglemme, lover mange timers fornøjelig og fængslende læsning.

Der er ingen tvivl om, at „Humor i Danmark“ med sine næsten 400 siders koncentrat af dansk smil og lune til alle tider vil blive en populær samling i alle hjem — strålende læsning til de lange vinteraftener og en opmuntring for alle de mange, der har sans for et af vore bedste aktiver: Det danske smil. Bogen er gennemillustreret af Jørgen Mogensen (Poeten og Lillemor), og Tom Kristensen har skrevet et inciterende forord. Den koster kun kr. 18,- og indbundet i et smukt helshirtingsbind kr. 25,-.

Carit Andersens Forlag

Hamlet

Af Professor Paul V. Rubow

Stykket glimrer især ved sine store Scenebilleder; de hænger løst sammen, men støtter diskret hinanden. Man ser Prinsen af Danmark, bleg og lurende, sammen med Tronraneren og den slaptlastefulde Moder. Kongen udspejler ham i forsigtige og ceremonielle Vendinger, Moderen beder ham næsten grædende om at lægge sine Sørgeklæder:

Min Hamlet, kast din Midnatsfarve af,
Og lad dit Øje se som Ven paa Danmark!
Søg ej bestandig med nedslagne Blikke
Din ædle Fader i det sorte Muld.
Husk paa den gamle Lære: Kød er Hø,
Og for at leve evig, maa vi dø!

Men Ynglingen staar fortabt i sine egne Tanker. Med sit stive Ansigt, sine urolige Øjne, hyllet i Kappen som et Ligklæde, er han farlig, farlig! Og dog er han stedt i Tvivl og endnu uvis om den Opgave, der er lagt paa hans Skuldre af en lunefuld og grusom Skæbne. Dronningen skal være ung endnu, og hendes Ansigt skal røbe baade hendes Skyld og hendes Anger. Det er en Skikkelse, Digteren kun har gjort lidet ud af, derfor ofte misforstaaet af Fortolkerne. Kong Claudius er derimod en vel udarbejdet Teaterskurk, fed og smilende, med hule og sirlige Fraser og en belagt Stemme, en Parodi paa den gamle Heltekonge.

Saa stor en Konge! en Hyperion
Imod en Satyr,

siger Prinsen.

Saa er der Mødet mellem Prinsen og Genfærdet. Nu om Stunder er man lidt genert ved dette Optrin, men paa Shakespeares Tid var det en Himmerigsmundfuld. Alle Mennesker troede paa Spøgelser, og med Grund, thi de var saa bevidnede som noget levende Væsen. De kunde vise sig for den ene og være usynlige for den anden, snart opløste de sig i tynd Luft, snart traadte de haandfast op og slog en proper Næve. Ofte grasserede de i Flokkevis, undertiden ved højlys Dag. Hamlets Fader, der spilledes af Shakespeare selv, maa forestilles i rød Rustning og med kraftige Stemmestemmer, som Traditionen har fastholdt. Der maa gerne

De nye moder
har premiere hos

Jac. Olsen
Amagertorv 19

KJOLER * FRAKKER * PELSE * KOSTUMER

være solide Murtinder til Baggrund. Vel havde den folkelige Scene ikke mange Kulisser, men det ses af mange Steder i Tidens Skuespil, at man ikke var stolt over sin Armød. Scenen er meget vigtig, den sætter jo Handlingen i Gang og paalægger Hamlet det snedige Vanvid, som allerede var Hovedsagen i Historien hos Saxo Grammaticus.

Scenen med Polonius er bestemt til at indskærpe Tilskuerne, at Hamlet forstiller sig:

Hvad læser I der, min Prins? — *Ord, Ord, Ord.* — Hvad handler de om? — Hvem handler? — Jeg mener, hvad den Bog indeholder, I læser, min Prins? — Bagvaskelse, for den spydige Skælm siger her, at gamle Mænd har graat Skæg, og at deres Ansigter er rynkede, at deres Øjne rinder med Bernstein og Gummi, at de har fuldt op af Mangel paa Forstand, og dertil har de grumme svage Lægge...

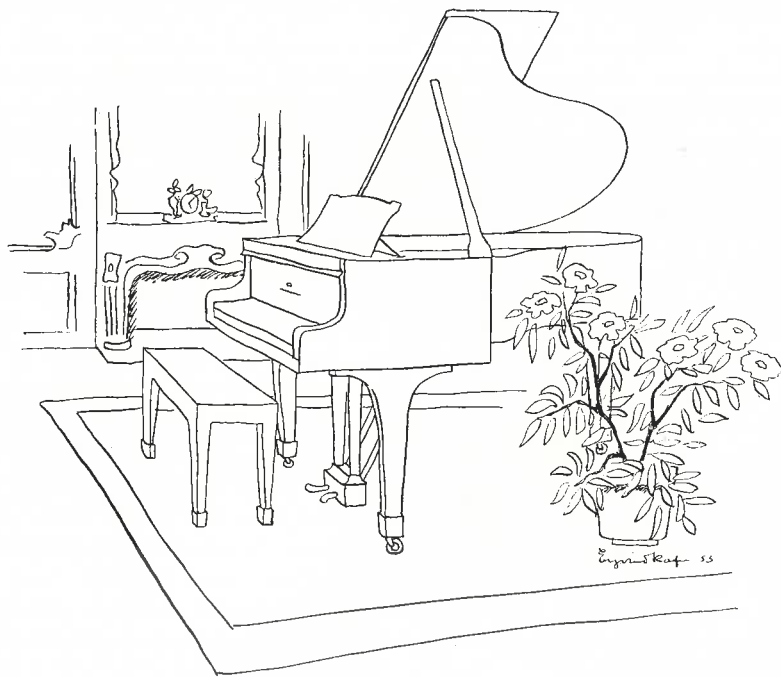
Er det fornødent at oplyse, at Bogen naturligvis ikke indeholder noget af alt dette? Hamlets Tale i denne Scene er stærkt chargeret, men Polonius staar allerede fuldt færdig, den let senile, rutinerede Hofmand, en Pedant i sit Fag, altid vigende over for de Kongelige, servil, men en opmærksom Iagttager, ubesværet af moralske Skrupler, hærdet mod Overraskelser. Polonius er ikke saa dum, som han gerne spilles; Sagen er, at det kun er en *Maske*, men den maa gerne bæres med Anstand.

Dernæst Optrinet med Ofelia, et Mesterstykke af en Digter, som kun raadede over en maadelig Skuespiller med ringe Hukommelse. Hamlets Haardhed:

Gaa din Vej til et Nonnekloster! Pak dig i et Kloster! — Farvel — eller hvis du endelig vil giftes, da ægt en Daare; thi kloge Folk ved ret vel, hvilke Uhyrer I gør dem til. Gaa i et Nonnekloster, og det snart. Farvel.

Som den store Feltherre, der forstaar at udnytte selv smaa og tarvelige Troppeafdelinger, saaledes trækker Shakespeare Poesi og dramatisk Effekt ud af de Scener, hvori Ofelia har sine Smaabemærkninger. Superbt er hendes Vanvid — og som en snedig Titan opnaar Digteren at gøre det skrøbelige Siv til en Hovedperson ved Beretningen om hendes Død: „Der staar en Pil, den luder over Aaen...“ Saadanne Replikker maa deklameres midt fra Scenen, ganske højtideligt, kastet som den store Poesi ud til et andægtigt Publikum.

Scenen, hvor de opfører Dramaet *Musefælden* (som Hamlet kalder det) for Hoffet, er nok bearbejdet efter den gamle Hamlet-Tragedie. Her udfolder Prinsen hele sin Overlegenhed og sit uforskammede Vid, som et

STEINWAY & SONS

NORDISK HAMMOND INSTRUMENT A/S
ØSTERGADE 17 · KØBENHAVN K

BRØDR. JØRGENSEN
SØNDERBORG - AABENRAA - HADERSLEV

PIANOER PIANETTER FLYGLER

Skjul for, at Forestillingen er en Provokation, der skal bringe Kongen til at røbe sig. Hamlet støtter sig mod Ofelias Knæ og leger med hendes Vifte, mens han piner hende med sin nærgaaende Haan og forklarer Stykket for de Skyldige med djævelsk Spot. Kongen og hans Gemalinde ser her deres Forbrydelse ligesom afspejlet i Marionetkomedien. Kongen, der skal være klædt som en Sultan, maa have en fornem-ligegyldig Mine, og Dronningen skal trække Sløret for sit Aasyn.

Optrinnet med den bedende Konge og Prinsen bag ham med løftet Kaarde kan ikke rigtig gøre sig paa en Scene, hvor man er vant til at spille intimt. Men det var netop saadanne, operaagtige Kompositioner, som morede i Dronning Elizabeths Dage. Delacroix har tegnet dem paa sin romantiske Maade. Claudius ligger med Panden mod en Pille, hans Ansigt udtrykker snarere Sløvhed end Anger; han ruger over Tanken om sin Brøde, og man læser ham ud af Øjnene denne raa Sjæl, der rammes af Samvittighedens Slag:

Op flyver Ordet, Tanken stille staar,
Ord uden Tanker aldrig Himlen naar.

Scenen har meget bidraget til, at Stykket er blevet misforstaaet. Man har ikke villet lade det bero ved Prinsens Forklaring, at han ikke kan dræbe en Bedende, fordi dennes Sjæl da vilde fare lige lukt til Himmelen. Derfor har Kunstneren givet ham et forvildet Udtryk og usikre Bevægelser, saa vi kan se, han ikke vil gøre Alvor af sin Hævn.

Ganske antik og i direkte Tradition fra Æschylos er den mægtige Scene, hvor Prinsen læser sin Moder Teksten og forstyrres af Faderens Aand. Æschylos' Orestes siger til Klytemnestra:

Følg mig. Med *ham* jeg ogsaa *dig* nu dræbe vil.

Hamlet nøjes med at hudflette Moderen med mere hvislende Ord end Slangerne i Furiernes Svøbe:

Knug ikke Jeres Hænder. Sæt Jer ned,
Og lad mig derpaa knuge Jeres Hjerte!

Sovekammersscenen afbildes paa gamle Kobbere helt tilbage til det 18. Aarhundredes Begyndelse; Kongen er i Harnisk og ligner ikke Spor et Gespenst; paa Væggen hænger hans og Broderens Portræt. Motivet med Polonius' Mord tilhører sikkert det ældre Stykke om Hamlet, som Shakes-

Belysning til arbejde, bygge og fest

KONGENS NYTORV 26

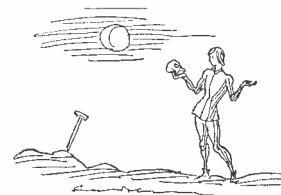
**Minerva 236*

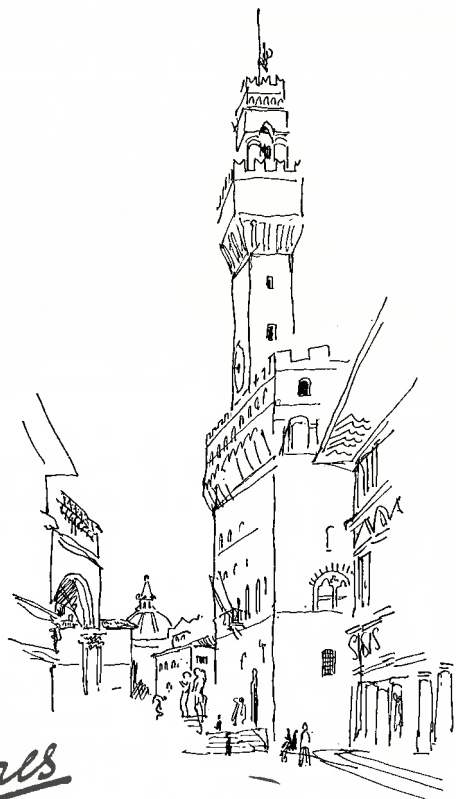
- alle el-installationer og belysningsanlæg

peare bearbejdede. Efter den italienske Dramaturgi, som det engelske Teater overtog, skulde Helten paadrage sig en Blodskyld, for at han med nogenlunde Retfærdighed kunde komme af med Livet i femte Akt. Det ordnede man ofte paa en ganske udvendig Maade, f. Eks. ved at han uden Antydning af Grund dolker en Uskyldig. Her er det altsaa den arme Polonius, det gaar ud over; siden efter er Hamlet i Skyld over for Laertes. Men Shakespeare har ikke behandlet dette Motiv videre tydeligt, i det mindste ikke efter vore Begreber.

Ogsaa en Kirkegaardscene tør man tiltro det gamle Stykke af Thomas Kyd. Den spirituelle Samtale med Graveren stiller Ligfærden og Heltens Sammenstød med Laertes i Højrelief. De to Hævner, der mødes i Graven, har virket som en Genklang af Oldtidens Tragedier.

Stykkets sidste Akt mislykkes nu om Stunder af den simple Grund, at man ikke ved, hvordan Forbytningen af Kaarderne skal præsenteres. Men for det kraftige, naive Publikum Anno 1601 har det været en meget vægtig Ting. Jeg tænker mig, at Prinsen og Laertes med deres Sekundanter har baaret hver sin Farve, f. Eks. Blaåt og Gult, og at de mægtige Træsabler, de stod og klaskede med, havde ligeledes hver sin Farve. Laertes' Vaaben var i Forvejen i hele Salens Paasyn malet sort i Enden: det skulde forestille Giften: I en af Rencontrerne taber de begge deres Sabler; en blaa Tjener samler den gule op, og omvendt; Tjenerne præsenterer Vaabene for Publikum, mens to Adelsmænd holder paa hver sin Helt; derpaa afleveres de forkerte Vaaben til de to martialske Herrer. Det har alle Tilskuerne været paa det rene med. Den totale Aflivning af hele Personalet har ogsaa været til almindelig Tilfredshed. De har jo alle fortjent Døden efter god, gammeldags Opfattelse, Kongen og Dronningen for deres Blodskam og Mord, Hamlet for sin uheldige Opførsel over for Familien Polonius, Laertes for sin Del i det planlagte Giftmord. Den Slags kan et sundt anlagt Tragediepublikum godt lide.

*Jeres
Italiensrejse
begynder*

*Firenze 1955
K. R. R.*

JØRGENSENS
REJSEBUREAU

Einar Kristjansson som Albert Herring i „Albert Herring“

TRÆNINGSDRAGTER OG BALLETRICOT

Det mest hensigtsmæssige
udvalg i fikse faconer både
til børn og voksne kan De
altid finde hos

Leverandør til
den kgl. danske ballet

Ingeborg Steffensen som Florence og Lilian Weber Hansen som Lady Billows
i „Albert Herring“

- den findes i 13 smukke
modifarver

Farveægte, holdbar og transparent
er tre af de egenskaber,
der har gjort sans égal
til den foretrukne læbestift

**sans
égal**

GENERALREPRÆSENTANT: TORBEN LØVE & CO. A/S • KØBENHAVN

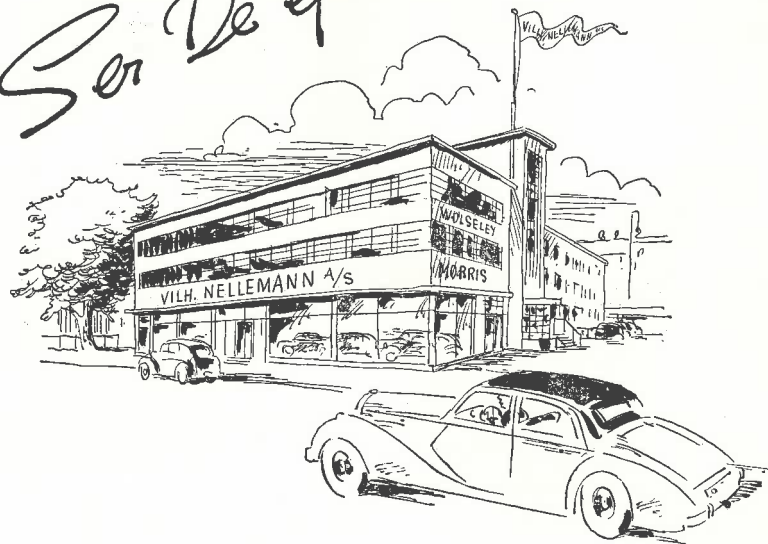

Elsæ Brems som Mrs. Herring i „Albert Herring“

Holger Byrding som Mr. Gedde i „Albert Herring“

Ser De efter biler

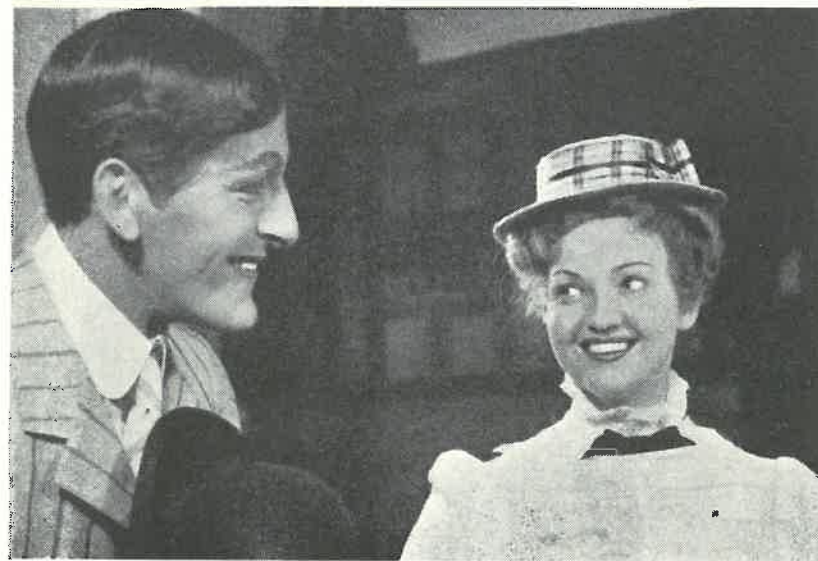

*- så aflæg et besøg i
den elegante udstillingssalon
hos*

Vilh. Nellemann A/s

Vodroffsvej 55-57 . Luna 3333

Udstilling af førende engelske, tyske og amerikanske mærker

Øverst: Ruth Guldback som lærerinden Miss Wordsworth i „Albert Herring“

Nederst: Niels Møller som Sid og Else Margrethe Jeppesen som Nancy i „Albert Herring“

Forlang den også i baren og på restaurant

Hotel d'Angleterre

Restaurant Koncert Grill-room Bar

I mellemakten

modtages bestillinger af hotellets tjener,
der opholder sig ved indgangen til foyer'en.

Bordbestilling hos inspektørerne: central 95.

*

*Teateranretning, sandwich og smørrebrød serveres
i Angleterre's nye exclusive grill-room og hyggelige bar.*